Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0809/2016

17.6.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie masakr we wschodniej części Konga
(2016/2770(RSP))

Charles Goerens, Hilde Vautmans, María Teresa Giménez Barbat, Beatriz Becerra Basterrechea, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Urmas Paet, Pavel Telička, Ivo Vajgl
w imieniu grupy ALDE

B8-0809/2016

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie masakr we wschodniej części Konga (2016/2770(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Demokratycznej Republiki Konga (DRK), a w szczególności rezolucje: z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga i gwałtu jako zbrodni wojennej[1], z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie Kiwu Północnego[2], z dnia 23 października 2008 r. w sprawie Demokratycznej Republiki Konga: starcia na wschodnich obszarach przygranicznych Demokratycznej Republiki Konga[3], z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie aktów przemocy w Demokratycznej Republice Konga[4], z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie następstw wyborów w Demokratycznej Republice Konga[5], z dnia 12 września 2013 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga[6], z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Demokratycznej Republiki Konga, w szczególności w sprawie dwóch zatrzymanych działaczy na rzecz praw człowieka Yves'a Makwambali i Freda Baumy[7], z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie ochrony parku narodowego Wirunga w Demokratycznej Republice Konga[8] i z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie Demokratycznej Republiki Konga[9],

– uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów z 2007 r., która została podpisana przez DRK w dniu 29 czerwca 2008 r., lecz nie została przez nią ratyfikowana, i weszła w życie 15 lutego 2012 r.,

– uwzględniając lokalne oświadczenie UE z dnia 19 listopada 2015 r. po rozpoczęciu dialogu narodowego w DRK,

– uwzględniając wspólny komunikat prasowy Unii Afrykańskiej (UA), Narodów Zjednoczonych (NZ), Unii Europejskiej (UE) i Międzynarodowej Organizacji Frankofonii (OIF) z dnia 16 lutego 2016 r. w sprawie konieczności prowadzenia obejmującego wszystkie strony dialogu politycznego w DRK i ich zaangażowania we wspieranie kongijskich podmiotów w wysiłkach na rzecz konsolidacji demokracji w tym kraju;

– uwzględniając sprawozdanie z marca 2016 r. przygotowane przez grupę badawczą ds. Konga zatytułowane „Who are the killers of Beni?” [Kim są zabójcy z Beni?],

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

[1] Dz.U. C 41E z 19.2.2009, s. 83.
[2] Dz.U. C 184E z 6.8.2009, s. 106.
[3] Dz.U. C 15E z 21.1.2010, s. 86.
[4] Dz.U. C 286E z 22.10.2010, s. 21.
[5] Dz.U. C 332E z 15.11.2013, s. 63.
[6] Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 173.
[7] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0278.
[8] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0475.
[9] Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0085.

A. mając na uwadze, że od ponad dwudziestu lat bogaty w złoża mineralne północno-wschodni region DRK nękają konflikty wywoływane przez liczne bojówki kongijskie i zagraniczne (np. rwandyjskie FDLR, Sojusz Sił Demokratycznych/Krajową Armię Wyzwolenia Ugandy (ADF/NALU)), które szerzą przemoc i terror w regionie; mając na uwadze, że główny ruch rebeliancki M-23 ogłosił kapitulację w dniu 7 listopada 2013 r., a jego domniemany założyciel oddał się w ręce Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK);

B. mając na uwadze, że po krótkim okresie spokoju przemoc powróciła, znajdując wyraz w szeregu przerażających masakr dokonanych w październiku, listopadzie i grudniu 2015 r. w pobliżu miast Beni, Butembo, Miriki i Lubero w prowincji Kiwu Północne; mając na uwadze, że zgodnie z notą przesłaną do Agenzia Fides (agencja prasowa Watykanu) przez Sieć na rzecz Pokoju w Kongu (kongijska organizacja pozarządowa) ponad sześćset osób – mężczyzn, kobiet i dzieci – zostało od tego czasu zabitych, a dziesiątki tysięcy opuściło swoje domy;

C. mając na uwadze, że lokalni przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego stwierdzili, że przemocy towarzyszyły „zbiorowe i podejrzane ruchy ludności o tym samym pochodzeniu etnicznym i języku, nieokreślonego pochodzenia, z zamiarem zajęcia ziemi i podziału kraju”, a także „systematyczne grabieże mienia i zasobów naturalnych”;

D. mając na uwadze, że występuje tam oczywisty brak instytucji (ustawodawczych i sądowniczych), które byłyby w stanie prawidłowo działać w regionie i rozwiązywać problemy wywołujące akty przemocy powtarzające się od października 2014 r.;

E. mając na uwadze ogromne napięcia polityczne w DRK ze względu na fakt, że prezydent Kabila, który jest u władzy od 2001 r., z mocy konstytucji powinien odejść z urzędu w dniu 20 grudnia 2016 r., lecz dotychczas nie ogłosił, że to uczyni;

F. mając na uwadze, że jeżeli prezydent Kabila będzie usiłował pozostać u władzy po upływie przewidzianej w konstytucji kadencji, w DRK może dojść do przemocy na skalę znacznie większą niż w Burundi, co może doprowadzić do destabilizacji całego regionu Wielkich Jezior Afrykańskich;

G. mając na uwadze, że dniu 28 listopada 2015 r. prezydent Kabila wezwał do narodowego, obejmującego wszystkie strony dialogu politycznego w celu przygotowania wyborów w 2016 r.;

H. mając na uwadze, że dniu 11 maja 2016 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż prezydent Kabila może zgodnie z prawem nadal pełnić urząd po zakończeniu drugiej kadencji w dniu 20 grudnia 2016 r., jeżeli wybory nie odbędą się do tego czasu; mając jednak na uwadze, że główne partie opozycyjne odrzuciły orzeczenie Trybunału;

I. mając na uwadze, że w rezolucji 2277 (2016), jednogłośnie przyjętej w dniu 30 marca 2016 r., Rada Bezpieczeństwa ONZ przedłużyła mandat MONUSCO do dnia 31 marca 2017 r.;

1. zdecydowanie potępia masakry i zbrodnie przeciwko ludzkości, które wciąż są popełniane we wschodniej części Konga; zwraca uwagę na pilną potrzebę

powstrzymania przestępczej działalności wszystkich bez różnicy grup zbrojnych we wschodnich regionach kraju;

2. podkreśla, że sytuacja ta nie powinna uniemożliwić przeprowadzenia wyborów zgodnie z terminem przewidzianym w konstytucji; uważa, że wolne, przejrzyste i uczciwe wybory mogą przyczynić się do zakończenia aktualnego kryzysu w DRK, umożliwić dokładną kontrolę umów w sektorze wydobywczym i sprzeniewierzania dochodów z górnictwa, a tym samym poprawić sytuację w zakresie praw człowieka w DRK;

3. wyraża przekonanie, że istnienie jakichkolwiek grup zbrojnych stanowi przeszkodę dla pokoju we wschodniej części Konga, i ogromne zaniepokojenie rosnącą skalą rekrutacji do grup samoobrony o podłożu etnicznym, o czym donosił specjalny przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ w DRK na początku 2016 r.;

4. apeluje do rządu DRK o odbudowę i zwiększenie autorytetu państwa i praworządności w niespokojnym wschodnim Kongu, zwłaszcza w dziedzinie zarządzania i bezpieczeństwa, aby ułatwić powrót wysiedleńców i dostęp pomocy humanitarnej; apeluje o szybkie i aktywne wznowienie współpracy między MONUSCO a siłami zbrojnymi DRK (FARDC), na podstawie umowy o współpracy wojskowej podpisanej 28 stycznia w Kinszasie, aby przywrócić i umocnić pokój i bezpieczeństwo zarówno w regionie wschodnim, jak i w całym kraju;

5. wzywa rząd Konga do przeprowadzenia dogłębnego i przejrzystego dochodzenia w sprawie urzędników podejrzanych o powiązania z grupami rebeliantów i bojówkami, a także osób podejrzanych o udział w masakrach na wschodzie kraju oraz wszystkich tych, którzy dopuścili się naruszenia praw człowieka, oraz do postawienia ich przed sądem, jeśli Rada Praw Człowieka nadal będzie zajmować się sytuacją;

6. wzywa prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego do zbadania również potwornych zbrodni popełnionych w Kiwu Północnym od października 2014 r. oraz do postawienia w stan oskarżenia osób w najwyższym stopniu za nie odpowiedzialnych i zapewnienia, aby znaleźli się wśród nich dowódcy bojówek i wszystkie osoby odpowiedzialne za masakry, przemoc seksualną, zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości;

7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Unii Afrykańskiej, prezydentowi, premierowi i parlamentowi Demokratycznej Republiki Konga oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP–UE.